

латъ мѡ сѧ да възложи рѣка на него. И като го зѣ на страна отъ народа, вложи прѣсты-ты си въ уши-ты мѡ; и като плюна, похвана го по ѣзыка. И поглѣдна на неѣ-то, въздъхна, и рече мѡ: еффата, сирѣчь, отворисѧ. И тоа часъ сѧ отвори хъ уши-ты мѡ: и развърза сѧ върѣска-та на ѣзыка мѡ, и говораше чисто. И заръча имъ да не кажѣтъ (това) никомѡ; но колкото имъ той заръчаше, толкова повече тѣ проповѣдѣвахъ; И удивавахъ сѧ, твърдѣ много, и дѣлаха: сичко прави добрѣ; и глѣхы-ты прави да чѣкатъ, и нѣмы-ты да говорятъ.

Въ Недѣла д: поста.
Отъ Марка, зачало 40.

Въ снова вѣрѣма, доде нѣкой си человекъ при Исуса, и кланашемъ сѧ и дѣлаше: учителю! доведохъ при тебе сына си, който има дѣхъ нѣмъ: И гдѣто го прихване, трѣшва го, и запена сѧ, и скърца сѧ зѣбы, и сѣпава сѧ; и рѣкохъ на твои-ты ученицы да испадѣтъ (вѣсѣ-тъ), но неможѧха. А той мѡ отговори и рече: О роде неѣрный. До кога ще бѣждѣ сѧ васъ? до кога ще вы търпѣжѣ? доведете го при мене. И доведоха го при него; и като го видѣ (вѣснѣй), тѣтакси дѣхъ-тъ го покѣса, и той падна на земя-та и валаше сѧ запѣненъ. И попыта (Исуса) отца мѡ: Колко вѣрѣма е откакъ мѡ стана това? А той рече: отъ дѣтнество. И мно-

го пѣти и въ огнь го хѣжри и въ вода, да го погѣни; но ако можешъ нѣщо, смили сѧ за насъ, и помогни ни. А Исуса мѡ рече: това ако можешъ повѣрѣва, сичко е възможно за тогова, който вѣрѣва. И тоа часъ на дѣте-то баща мѡ извика сѧ сѣззы и дѣлаше: вѣрвамъ, Господи, помогни на мое-то неѣрѣе. А Исуса като видѣ че сѧ стичѧ народъ, запрѣти нечистомѡ дѣхъ, и мѡ казваше: дѣше нѣмый и глѣхѣй, азъ ти повѣлавамъ: излѣзъ отъ него и да не влѣзешъ вече въ него. И (дѣхъ-тъ) като испицѣ, и го покѣса силно, искочи, и (момъкъ-тъ) стана като мъртъвъ, така щото мнозина дѣлаха че умрѣ. А Исуса го хвана за рѣка, и дигна го, и (той) стана. И когато влѣзе въ кѣщи, пытаха го ученицы-ти мѡ на страна: защо нѣмъ не можахъмы да го изгонимъ? И рече имъ: този родъ не може да излѣзе сѧ нищо дръго, освѣнъ сѧ молитва и постъ. И излѣзоха отъ тамъ, и минѣвахъ прѣзъ Галилея, и не искаше да узнае това нѣкой. Защото учашие ученицы-ты си, и дѣлаше имъ: че Оуиъ человеческѣй ще бѣде прѣдѣденъ въ рѣцѣ на человекѣ, и ще го убѣжѣтъ, и отъ какъ го убѣжѣтъ, въ третѣй день ще възкрѣсне.

Въ сѣвѣота нѣта поста.
отъ Марка зачало 35.

Въ снова вѣрѣма, излѣзе Исуса и ученицы-ти мѡ по села-та на Вессарѣя Филиппова, и по пѣта пыташе ученицы-ты си, и казѣ-

ше имъ